

**Χαιρετισμός του Προέδρου του ΣΕΒ, Δημήτρη Δασκαλόπουλου
προς την Υπουργό Εξωτερικών, Ντόρα Μπακογιάννη,
στο Γενικό Συμβούλιο του ΣΕΒ**

8 Ιανουαρίου 2007

Κυρία υπουργέ,

Παραφράζοντας τη γνωστή ρήση του Κλάουζεβιτς, θα μπορούσε να πει κανείς ότι στις ημέρες μας, η οικονομία είναι η συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα. Πράγματι, σε μια εποχή όπου για τα προηγμένα κράτη ο «πόλεμος» διεξάγεται κυρίως με όρους οικονομικούς και όπου το πεδίο μάχης είναι το παγκόσμιο χωριό, δεν μπορεί να υπάρξει ισχυρή εξωτερική πολιτική χωρίς ισχυρή οικονομία. Γι' αυτό, άλλωστε, και η οικονομική διπλωματία προσλαμβάνει ολοένα και μεγαλύτερη σημασία στην άσκηση της εξωτερικής πολιτικής. Ακόμη περισσότερο, οι επιχειρηματικές πρωτοβουλίες που αναπτύσσονται από διοικήσεις εταιρειών με όραμα και εξωστρέφεια, συχνά χρησιμεύουν ως προπομπός εξελίξεων στο πολιτικό και διπλωματικό επίπεδο.

Δεν είναι λίγοι εξάλλου αυτοί που υποστηρίζουν ότι, ουσιαστικά, οι επιχειρηματικές πρωτοβουλίες και οι οικονομικές σχέσεις που σταδιακά αναπτύσσονται μέσα στα πλαίσια αμοιβαίων εθνικών συμφερόντων, είναι εκείνες που συχνά καθορίζουν –σε σημαντικό βαθμό– και πολλές από τις βασικές διαστάσεις της εθνικής εξωτερικής πολιτικής.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό, η ουσιαστική αμυντική θωράκιση μιας χώρας στο παγκόσμιο σκηνικό είναι η ισχυρή παραγωγική της βάση. Και αιχμή του δόρατός της είναι η ανταγωνιστικότητα, η ευελιξία και η αναπτυξιακή δυναμική που μόνο η ύπαρξη σύγχρονων και υγιών επιχειρήσεων εξασφαλίζει σε μια εθνική οικονομία.

Κυρία υπουργέ,

Στα Βαλκάνια, στην Τουρκία, στη Μέση Ανατολή, οι έλληνες επιχειρηματίες υπήρξαν οι δυναμικότεροι πρεσβευτές του τόπου. Η ελληνική επιχειρηματική τάξη δεν ακολούθησε κάποιο σχέδιο εκπονημένο από τους πολιτικούς. Άνοιξε δικούς της δρόμους, δημιούργησε τις δικές της σχέσεις, υπέστη τις δικές της νίκες και ήττες, επέφερε τα δικά της αποτελέσματα σε ό,τι επιχείρησε εκτός των εθνικών συνόρων. Και, με τον τρόπο αυτόν, καλλιέργησε ένα εύφορο έδαφος για να καταστεί ενεργητικότερη και αποτελεσματικότερη η εξωτερική πολιτική της χώρας – να αποκτήσει ηθικό βάρος και επιρροή η Ελλάδα, ιδιαίτερα στον Βαλκανικό της περίγυρο.

Η σχέση, όμως, της υγιούς και εξωστρεφούς επιχειρηματικής τάξης με την επίσημη οικονομική και πολιτική διπλωματία πρέπει να τεθεί σε ακόμη πιο ισχυρή και αποτελεσματική βάση. Πολλά και ορθά βήματα έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια προς την κατεύθυνση αυτή. Πολλά, όμως, απομένουν να γίνουν ακόμα. Όταν πρόεδροι και πρωθυπουργοί ισχυρών κρατών δεν διστάζουν ανοιχτά να μετατραπούν σε «εμπορικούς» εκπροσώπους των χωρών τους και πολύ συχνά και συγκεκριμένων επιχειρήσεων, το ελληνικό διπλωματικό σώμα δεν μπορεί να κάνει τίποτα το λιγότερο. Αντίθετα, οφείλει να κάνει πολλά περισσότερα.

Είναι βέβαια προφανές, ότι αν η σχέση της επιχειρηματικότητας με την οικονομική διπλωματία μπορεί και πρέπει να αναβαθμισθεί, το ίδιο ισχύει και στην ευρύτερη διάσταση της αποδοχής της επιχειρηματικής δράσης από τον κοινωνικό περίγυρο. Τα βήματα συμφιλίωσης και συνεργασίας με την επιχειρηματική δράση πρέπει να επιταχυνθούν στο κράτος, στα ΜΜΕ και στην ίδια την πολιτική. Μία κοινωνία υψηλών προσδοκιών χρειάζεται επιχειρηματίες υψηλής απόδοσης. Αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει σε περιβάλλον όπου η επιχειρηματική δράση αντιμετωπίζεται με καχυποψία, και όπου καλλιεργείται η αμφισβήτηση της δημιουργίας και της επιτυχίας και η έννοια της εκ προοιμίου ηθικής υπεροχής του κράτους έναντι της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Για τους επιχειρηματίες, τους μάνατζερς, τους χιλιάδες ανθρώπους που παίρνουν κάθε μέρα αποφάσεις για δράση στον επιχειρηματικό κόσμο, η διαμόρφωση ενός κλίματος που έμπρακτα και με σταθερότητα αναγνωρίζει τη δημιουργία και την επιτυχία, έχει μεγαλύτερη αξία από τις μεγαλοστομίες επιδοκίμασias και καλών προθέσεων και πολλαπλάσια σημασία από όλους τους αναπτυξιακούς νόμους και τα φορολογικά κίνητρα.

Αγαπητοί φίλοι,

Η ανταγωνιστικότητα της εθνικής οικονομίας δίνει το ισχυρότερο συγκριτικό πλεονέκτημα σε μια χώρα – ιδιαίτερα σήμερα, με τις προκλήσεις και τους ορίζοντες που δημιουργεί η παγκοσμιοποιημένη οικονομία.

Στο πλαίσιο αυτό, οικονομία και εξωτερική πολιτική είναι –σήμερα περισσότερο παρά ποτέ– συνυφασμένες, αλληλένδετες. Μία σύγχρονη και ισχυρή επιχειρηματική τάξη δεν διασφαλίζει μόνο μια ισχυρή οικονομία, αλλά και μια αποτελεσματικότερη εξωτερική πολιτική. Αυτό συμβολίζει άλλωστε και η παρουσία της υπουργού Εξωτερικών απόψε εδώ, μαζί μας: το γεγονός ότι η σύγχρονη ελληνική επιχείρηση, και ο Έλληνας επιχειρηματίας με τις πρωτοβουλίες του, μπορούν σήμερα να αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος της εθνικής μας πολιτικής.